

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 7 (665)
2020

OASTE MOLDOVEI

PUBLIȚAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

FORTAREA APEI

REUȘITA MISIUNII!

S I N E B R E P U S C U R I

VIAȚA MILITARĂ

4 ARMATA ÎN VIZIUNEA SOLDAȚILOR

În luna iunie, peste 720 de tineri au fost încorporați în Armata Națională. Ulterior, după cursul de instruire inițială, desfășurat la poligonul de la Bulboaca, la data de 9 iulie, soldații au depus cu succes jurământul militar. În continuare, tinerii ostași, care deja îndeplinesc serviciul militar în Brigada „Ștefan Cel Mare” din capitală, ne-au relatat despre cum a avut loc inițierea în arta militară, dar și cu ce impresii s-au ales în urma activităților desfășurate.

8 INSPECȚIA NORDICĂ Militarii Regimentului de Aviație „Decebal” și Brigăzii „Moldova” – inspecțai la pregătirea de luptă

10 GENIȘTII - PE POTECILE „CODRULUI” Și cei mai buni au nevoie de exerciții

Centrul de instruire militară al Batalionului Geniu din Negrești, pentru o zi, a devenit teatrul exercițiului tactic „Codru 2020”, iar geniștii Armatei Naționale i-au fost actorii.

12 SCUTUL CERULUI SENIN Ne antrenăm pe timp de pace ca să înfruntăm situațiile de criză!

„Scutul dacilor” și „Cer Senin 2020” sunt două exerciții de amploare desfășurate în Armata Națională în luna iulie, curent, cu scopul verificării pregătirii de luptă a efectivului și funcționalitatea tehnicii din unități.

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Sergiu LECA,
tel. 022-252-047

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
maior Viorel GLAVA

Echipa redactională:

căpitan Dmitrii VOSIMERIC
căpitan Inga RADVAN
locotenent Gheorghe GURĂU
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent Ludmila SOLOMON
locotenent Mihail ȘAMBRA
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

■ INTEROPERABILITATE

18 LA DATORIE ȘI PE TIMP DE PANDEMIE

Contingentul KFOR-12, care a executat misiuni de menținere a păcii în regiunea Kosovo timp de șapte luni, a fost întâmpinat în cadrul unei ceremonii de revenire, desfășurate pe platoul Ministerului Apărării.

■ HOBBY

20 PESCUITUL - VACCINUL ANTISTRES

Azi nu e despre pește. Azi e despre pescuit - una din activitățile răspândite în țara noastră și care creează cu ușurință o dependență de lungă durată. O dependență de invidiat când te gândești la impactul benefic pe care-l are asupra echilibrului emoțional. Or, militarii, muncind zilnic în condiții extreme, au nevoie de clipe de revigorare ca peștele de apă.

■ ISTORIE MILITARĂ

22 POVEȘTILE COIFUREI MILITARE SAU ISTORII SUB CĂCIULĂ

Grație Muzeului Național de Istorie a Moldovei, peste 300 de acoperăminte militare pentru cap au venit din trecut și așteaptă cu mândrie să ne „vorbească” poveștile stăpânilor lor. Ghidul nostru este Aurelia Cornețchi, muzeograf și curatorul expoziției „Coifura militară în colecția Muzeului Național de Istorie a Moldovei”.

24 RĂZBOAIELE RUSO-OTOMANE ÎN PRINCIPATUL MOLDOVEI SEC. XVIII

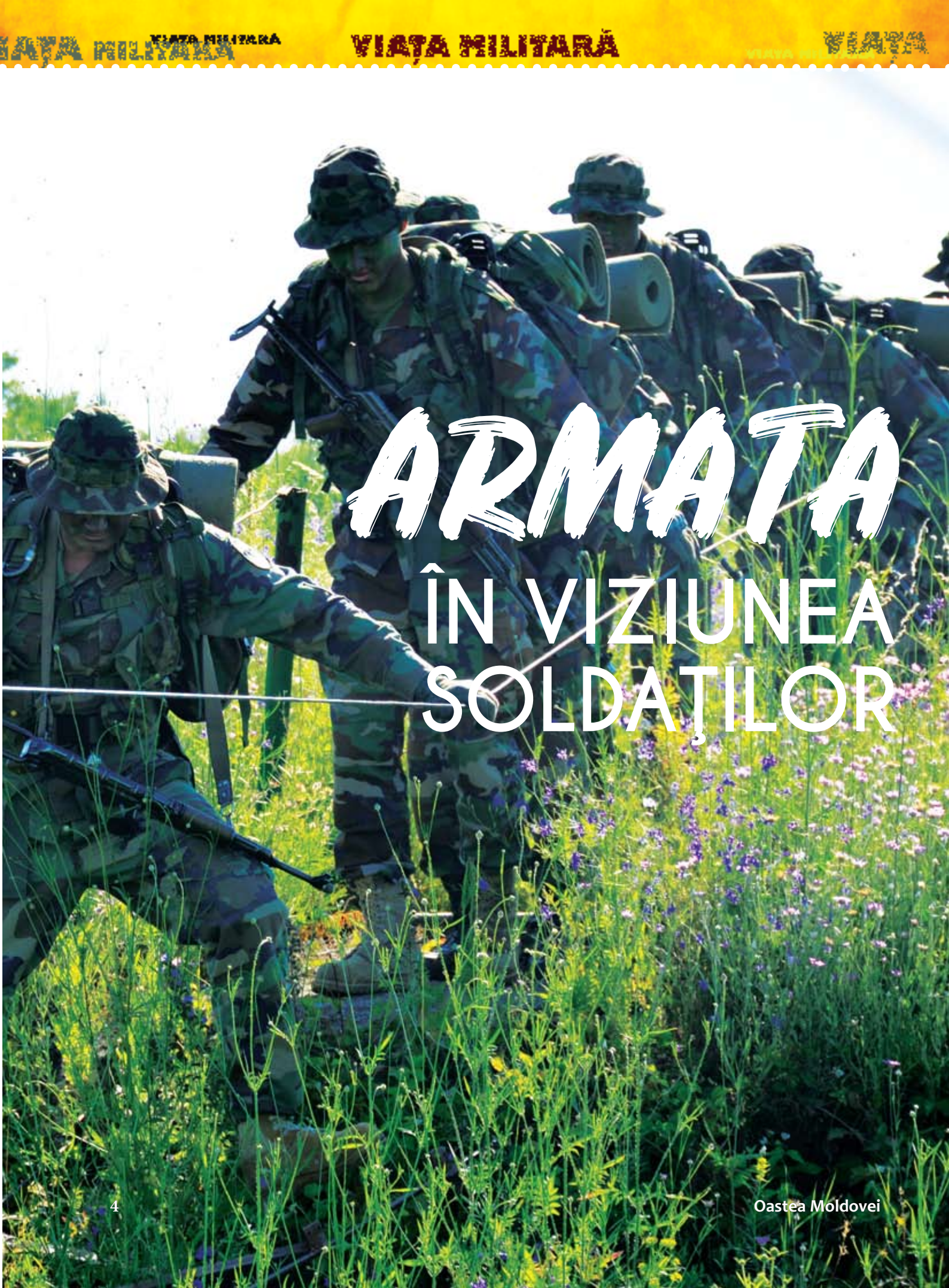
La începutul sec. XVIII se formează Imperiul Rus, care avea ca obiectiv prioritar în politica sa externă distrugerea Imperiului Otoman, eliberarea Constantinopolului, centrul lumii creștin-ortodoxe și controlul asupra strâmtorilor Bosfor și Dardanele.

Sectia rețele socializare:
locotenent Irina TRIFAUȚAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimerite la sursă.
„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

ÎS FEP “Tipografia Centrală”
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: 078879915,
e-mail: tipog77@mail.ru

ARMATA ÎN VIZIUNEA SOLDAȚILOR

În luna iunie, peste 720 de tineri au fost încorporați în Armata Națională. Ulterior, după cursul de instruire inițială, desfășurat la poligonul de la Bulboaca, la data de 9 iulie, soldații au depus cu succes jurământul militar. În continuare, tinerii ostași, care deja îndeplinesc serviciul militar în Brigada „Ștefan Cel Mare” din capitală, ne-au relatat despre cum a avut loc inițierea în arta militară, dar și cu ce impresii s-au ales în urma activităților desfășurate.

Constantin Jenunchi este tânărul cu o dorință înflăcărată de a cuprinde profesia de militar. Lipsit de răbdare pentru a începe cât mai curând posibil serviciul militar, la doar 17 ani și-a încercat norocul ca să fie încorporat în Armata Națională. Chiar dacă vârsta nu i-a permis acest lucru atunci, oricum și-a îndeplinit dorința peste un an. Constantin Jenunchi ne vorbește entuziasmat despre momentele petrecute în cadrul inițierii, specificând că au fost atât de interesante, încât nici nu a observat cum s-a scurs timpul. *„La vârsta de 17 ani, mi-a apărut dorința să-mi îndeplinesc serviciul militar. Împreună cu prietenul meu ne-am prezentat la centrul militar pentru a fi încorporați în armată, însă am fost respinși din motivul vârstei. Ulterior, după ce am împlinit 18 ani, am venit iarăși. După îndeplinirea tuturor procedurilor necesare pentru încorporare, am fost trimis pentru îndeplinirea serviciului militar la Centrul de Instruire al Armatei Naționale de la Bulboaca. În primile zile, am învățat să mergem în pas de defilare și ne pregăteam intensiv pentru depunerea jurământului militar. Pe data de 9 iulie, am jurat credință patriei. O zi memorabilă și foarte însemnată pentru mine”,* zice tânărul. După depunerea jurământului, prietenul său, care era mai înalt de statură, a fost repartizat în Batalionul de Gardă, iar el a ajuns în Brigada „Ștefan Cel Mare”. *În acest timp, am învățat obligațiunile militarului, armamentul, pozițiile de luptă, pozițiile pentru tragere. A fost foarte interesant. Nici nu am observat cât de repede a trecut timpul”,* continuă să povestească Constantin Jenunchi.

Un tânăr care, de asemenea, își dorește să stea la straja țării și depune maxim efort pentru a reuși acest lucru este soldatul Nicolae Oprea. Dânsul susține că procesul de inițiere a fost dificil doar primele zile. Însă, cu susținerea camarazilor, a reușit să treacă peste toate provocările. *„Dorința de a apăra patria m-a determinat să îndeplinesc serviciul militar. Inițial, am fost chemat la centrul militar, unde mi s-a spus că la data de 23 iunie trebuie să fiu prezent aici pentru a începe serviciul militar. Părinții au fost nespuse de bucuroși pentru mine, căci știu că trebuie să aibă mereu alături un scut de nădejde. Când am ajuns în Brigada „Ștefan cel Mare”, am fost plăcut surprins de condițiile și activitățile care au loc pe teritoriu. Desigur, la început a fost un pic dificil să intru în noul ritm, însă camarazii sunt uniți și mereu gata să te susțină. Astfel, treptat am depășit obstacolele și cu pași mici încep să devin un militar adevărat. Pot spune ferm că, în serviciul militar, sunt pregătit pentru a sta la straja țării”,* a menționat Nicolae Oprea.

Vasile Grițco spune că drept motivație de a fi încorporat în Armata Națională a servit profesia tatălui său, care activase în cadrul Poliției de Frontieră. Dânsul a dorit să urmeze exemplul părintelui, însă nu întocmai. Chiar dacă acestea sunt două structuri diferite, tânărul susține că ambele obligă la responsabilitate, bărbăție și curaj. *„Tatăl meu a activat în cadrul Poliției de Frontieră, fapt care m-a motivat să aleg Armata Națională. Sunt conștient că vorbesc despre două domenii diferite, însă ambele au aceleași cerințe severe: responsabilitate, caracter puternic, curaj și cam aceeași misiune - de a asigura pacea țării.”*

Soldatul își aduce aminte că, în primele zile ale instruirii inițiale la poligonul de la Bulboaca, îl măcina dorul de casă, dar mai ales dorul de bucatele gustoase ale mamei. În pofida acestui lucru, Vasile Grițco a rămas cu impresii atât de plăcute, încât nu le poate descrie. Cunoștințele obținute și atmosfera colegială între camarazi îi inspiră încredere și putere pentru a merge mai departe.

Următorul soldat de mult timp visa la ținuta militară. Odată ce a îmbrăcat uniforma și-a dat seama că i se potrivește perfect. Marcel Tulbure spune că dacă va reuși să exercite serviciul militar conform cerințelor, ulterior se va încadra în forțele armate prin contract. *„Am rămas cu impresii foarte bune de la centrul de instruire. O cauză ar fi împlinirea visului - am ajuns să port ținuta militară. Uniforma mi se potrivește perfect. Cursul de instruire a fost foarte captivant, s-a finalizat cu tragerea din armamentul de infanterie. A fost o experiență frumoasă, pentru că am tras pentru prima dată dintr-un armament real. În unitate se desfășoară ședințe, avem comandanți bine pregătiți, care se împart cu propriile experiențe. Ceea ce ne încurajează mult. Voi îndeplini cu cinste serviciul militar. Sunt abia la început de drum, iar pe viitor, dacă voi face față tuturor cerințelor, planific să rămân militar pe contract”*, a spus Marcel Tulbure.

Din păcate, pandemia le-a furat soldaților prilejul de a-și vedea părinții, pentru ca să le povestească în amănunte impresiile și experiențele obținute, să-i îmbățișeze, să le simtă căldura și susținerea. Însă, la moment, un sprijin pentru ei le sunt comandanții, care zi de zi îi încurajează în cadrul activităților desfășurate.

Comandantul de pluton Marinela Petrea susține că proaspeții soldați sunt foarte activi și manifestă un interes sporit pentru serviciul militar. *„Această promoție este prima încadrată în Armata Națională anul curent. Cu ei organizez diverse activități, precum: pregătirea tactică, instrucția de front, pregătirea fizică, educația civică, pregătirea medico-militară și multe alte activități interactive conform programului zilnic.*

Tinerii demonstrează spirit inovativ, sunt dornici de a face serviciul militar în termen și manifestă interes față de obiectele de studiu. Sunt încadrați în toate activitățile puse la dispoziție.”

În Republica Moldova, serviciul militar în termen durează 12 luni.

Inesa FLOREA

**Militarii Regimentului de Aviație „Decebal”
și Brigăzii „Moldova”, –
inspectați la pregătirea de luptă**

INSPECȚIA NORDICĂ

Ministrul Apărării și comandantul Armatei Naționale au inspectat într-un mod diferit două unități militare din nordul țării. Inițial, oficialii au inspectat tehnica recent recondiționată din cadrul Regimentului de Aviație „Decebal” și au urcat în aeronava care a decolat pe pista reamenajată de la Centrul de instruire al Brigăzii „Moldova”, din orașul Bălți. Aici au fost desfășurate, în cadrul unui exercițiu demonstrativ, cele 35 de unități de tehnică care au trecut printr-un amplu proces de reparație. Scopul acestuia a fost testarea capacității vehiculelor de luptă, dar și nivelul de pregătire al celor 120 de militari în termen și prin contract implicați în acțiuni. Pe lângă aceasta, au fost efectuate trageri experimentale cu modulul de luptă proiectat și confecționat de către inginerii Armatei Naționale, cu posibilitatea instalării unui armament pe el. Și pentru că țintele, fixate la diferite distanțe, au fost spulberate din prima, iar inamicul virtual – invins, ministrul Apărării Alexandru Pinzari a decorat militarii participanți la exercițiu, dar și pe cei implicați

”

Apreciez cu note bune subunitățile de reacție imediată și rapidă. Militarii de toate gradele au depus efort enorm pentru a-și face lucrul cât mai bine, în condițiile în care suntem limitați de situația din țară legată de pandemia Covid-19. Apărarea țării este principala sarcină a armatei”

*Generalul de brigadă
Igor GORGAN*

la reparația tehnicii de luptă din cele două unități militare. Unul dintre aceștia a fost soldatul Ion Cechina, avansat în gradul militar. Tânărul, care se află la sfârșitul serviciului militar obligatoriu, a fost implicat la repararea mai multor vehicule de luptă, dar în special la MT-LB. „Am reparat 4 vehicule blindate ușor de tip MT-LB. Procesul de reparație a fost anevoios, dar am reușit în scurt timp să le dăm o altă față”, afirmă militarul.

Potrivit locotenent-colonelului Lilian Arhip, comandantul Regimentului de aviație „Decebal”, 11 unități de tehnică din cadrul unității pe care o conduce au fost restabilite cu ajutorul militarilor pe contract, specialiști din componența subunităților regimentului, cu suportul financiar și logistic al eșalonului superior. „Recondiționarea a durat circa o lună și jumătate”, a menționat locotenent-colonelului Arhip.

Generalul de brigadă Igor Gorgan, șeful Marelui Stat Major, comandant al Armatei Naționale, a specificat că unitățile militare au fost ridicate pe alarmă aproximativ la ora 04:00, pentru a verifica pe deplin disponibilitatea lor pentru luptă. „Vorbim despre un exercițiu practic prin care au trecut aceste unități militare aflate la nordul țării, scopul căruia a fost formarea unei viziuni clare asupra pregătirii lor de luptă. Apreciez cu note bune subunitățile de reacție imediată și rapidă. Militarii de toate gradele au depus efort enorm pentru a-și face lucrul cât mai bine, în condițiile în care suntem limitați de situația din țară legată de pandemia Covid -19. Apărarea țării este principala sarcină a armatei”, conchide generalul de brigadă Gorgan.

Ministrul Apărării, la fel, a subliniat pregătirea bună a militarilor. „Am urmărit un marș al tehnicii renovate din dotarea unităților inspectate, iar circa 100 de militari din cadrul brigăzii „Moldova” au executat trageri demonstrative din armamentul de infanterie. Vă asigur de nivelul înalt de pregătire și profesionalismul efectivului implicat în exercițiu. Apreciez enorm munca pe care au depus-o militarii, inclusiv mecanicii și conducătorii auto, la restabilirea tehnicii de luptă, care, deși învechită, este funcțională”, menționează oficialul.

Amintim că, în cadrul Armatei Naționale, au loc mai multe vizite de verificare a tehnicii de luptă din dotarea unităților.

Căpitan Inga RADVAN

Centrul de instruire militară al Batalionului Geniu din Negrești, pentru o zi, a devenit teatrul exercițiului tactic „Codru 2020”, iar geniștii Armatei Naționale i-au fost actorii.

GENIȘTII - PE POTECILE „CODRULUI” Și cei mai buni au nevoie de exerciții

A acțiunile geniștilor, au decurs conform unei situații tactice stabilite din timp. Amenajarea diferitor locuri de instruire, revista de front a tehnicii militare reparate, prezentarea bazei materiale pentru situații excepționale și briefing-ul de informare despre exercițiu au fost pilonii de bază care au înglobat aplicația tactică „Codru 2020”. Potrivit locotenent-colonelului Gheorghe Racu, comandantul Batalionului Geniu, exercițiul a antrenat circa 150 de militari, în termen și prin contract. *„Participanții au executat mai multe misiuni, printre care: înlăturarea obstacolelor pe traseu, cercetarea unui câmp minat, plantarea unui câmp de mine cu ajutorul plantatorului, precum și distrugeri cu explozibil. Exercițiul dat a scos la iveală capacitățile fiecărui militar și direcția ulterioară de dezvoltare”,* a precizat comandantul Racu.

Prezentarea bazei materiale reprezintă elementul cheie înainte de orice misiune de deminare. La inspecție se depistează și se înlătură neajunsurile tehnice. Despre acest lucru vorbește locotenentul Galina Mahu care, împreună cu militarii pe care îi are în subordine, a prezentat un loc de instrucție specializat. *„Acest loc de instrucție este destinat pentru antrenarea militarilor angajați în echipa de deminare. Aici este simulat un model de proiectil, iar misiunea noastră constă în cercetarea locului posibil de amplasare a explozibilului, depistarea, înlăturarea acestuia și nimicirea în condiții de maximă securitate”,* afirmă locotenentul Mahu.

Pe când locotenentul Andrei Șambra, comandant de pluton, are în dotare o mașină pe cât de înfiorătoare la înfățișare, pe atât de eficientă în misiunile batalionului. *„Vehiculul de inginerie (n.r.obiect 616) de care sunt responsabil, este unul de luptă, proiectat special în scopul elaborării unui traseu pentru coloană în teren (într-o pădure, oraș, etc.). În cadrul acestui exercițiu, misiunea plutonului meu a fost realizarea pasajelor printre dărâmături, înlăturarea fragmentelor mari și mijlocii, cât și umplerea gropilor, pentru a asigura trecerea plantatoarelor de mine și crearea barajului genistic”,* menționează sursa.

Exercițiul a fost finalizat cu demonstrarea unor explozii și efectul acestora asupra unor tipuri de materiale, printre care un stâlp de lemn și unul de beton. Iar cireașa de pe tort a fost efectul generat de explozie asupra unui autovehicul.

Etapa finală a aplicațiilor a fost urmărită de către ministrul Apărării, Alexandru Pinzari, șeful Marelui Stat Major, general de brigadă, Igor Gorgan și corpul de comandă al Armatei Naționale. În semn de apreciere a profesionalismului la îndeplinirea misiunilor, dar și pentru eforturile depuse în cadrul deminajelor, ministrul Apărării a decorat un grup de geniști cu medalii și diplome.

„Pregătirea de care dau dovadă geniștii la executarea operațiunilor de deminare este una foarte bună. Doar pe parcursul zilei de 23 iulie, geniștii au depistat 28 de obiecte explozive. Totodată, antrenamentele cu implicarea tehnicii speciale genistice dezvoltă capacitățile efectivului pentru executarea misiunilor de sprijin autorităților statului în situații de calamități naturale, fiecare cetățean simțindu-se, astfel, protejat și în siguranță”, a spus Alexandru Pinzari.

Șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale, general de brigadă Igor

Gorgan a ținut să menționeze că exercițiul „Codru 2020”, face parte din planul de consolidare, testare și perfecționare a capacităților de luptă a batalionului de Geniu. „Instalarea unor poduri și pontoane, cât și trecerea cursurilor de apă, de asemenea vor fi incluse în exercițiile următoare pentru acest batalion”, conchide generalul de brigadă Gorgan.

De menționat că exercițiul „Codru 2020” s-a desfășurat în conformitate cu planul pregătirii de luptă al Armatei Naționale și a avut ca scop dezvoltarea capacităților efectivului pentru îndeplinirea misiunilor și sarcinilor, atât pe timp de pace, cât și în situații excepționale.

Locotenent Gheorghe GURĂU

... Antrenamentele cu implicarea tehnicii speciale genistice dezvoltă capacitățile efectivului pentru executarea misiunilor de sprijin autorităților statului în situații de calamități naturale, fiecare cetățean simțindu-se, astfel, protejat și în siguranță

**„Scutul dacilor”
și „Cer Senin 2020” sunt
două exerciții de amploare
desfășurate în Armata
Națională în luna iulie,
curent, cu scopul verificării
pregătirii de luptă a
efectivului și funcționalitatea
tehnicii din unități.**

SCUTUL CERULUI SENIN

Ne antrenăm pe timp de pace ca să înfruntăm situațiile de criză!

„SCUTUL DACILOR”

Exercițiul tactic cu trageri de luptă „Scutul dacilor 2020” s-a desfășurat în perioada 13-17 iulie curent și a antrenat circa 500 de militari ai Armatei Naționale. Scenariul exercițiului a inclus trageri executate din tunurile antitanc, instalațiile antiaeriene și armamentul de infanterie. De asemenea, au fost utilizate mijloacele blindate, mașinile militare de transport și plantatorul de mine tractat.

De asemenea, evenimentul a cuprins revista de front a tehnicii militare, briefingul de informare despre exercițiu și acțiunile efectivului conform situației tactice. La acțiuni au asistat ministrul Apărării, Alexandru Pinzari, șeful Marelui Stat Major, general de brigadă Igor Gorgan, secretarul Consiliului Suprem de Securitate al Președinției Republicii Moldova, Victor Gaiciuc și corpul de comandă al Armatei Naționale.

„CER SENIN 2020”

La cel de-al doilea exercițiu, „Cer Senin 2020”, desfășurat la Regimentul de Rachete Anti-aeriene de la Durllești, a fost prezent și Președintele Republicii Moldova, Comandant Suprem al Forțelor Armate, Igor Dodon. În cadrul acțiunilor, peste 160 de militari au executat un marș pe tehnica blindată și au simulat respingerea atacului aerian asupra unui obiectiv de importanță majoră. Programul exercițiului a inclus, de asemenea, revista de front a tehnicii militare și de radiolocație, recent reparate și reconșionate, briefingul de informare despre exercițiu și acțiunile efectivului conform situației operative.

Ministrul Apărării, Alexandru Pînzari a apreciat prestația militarilor la ambele exerciții. „Ca de fiecare dată, am rămas impresionat de pregătirea bună a militarilor noștri la executarea misiunilor prevăzute în planul exercițiilor, interoperabilitatea și interacțiunea dintre diferite genuri de arme și structurile de sprijin de luptă fiind la ele acasă. Știu că aceste performanțe se datorează nu doar antrenamentelor intensive și dedicației efectivului, dar și comandanților lor, care i-au învățat pe camarazii lor cele mai bune practici de executare a tragerilor. Vom depune eforturi ca și pe viitor să dezvoltăm capacitățile armatei”, a menționat ministrul Pînzari.

Potrivit generalului de brigadă Igor Gorgan, cele două exerciții au avut ca obiectiv dezvoltarea capacităților efectivului pentru îndeplinirea misiunilor pe timp de pace și în situații de criză, precum și testarea tehnicii militare reparate și recondiționate în executarea misiunilor ce le revin.

“

În cadrul acțiunilor, peste 160 de militari au executat un marș pe tehnica blindată și au simulat respingerea atacului aerian asupra unui obiectiv de importanță majoră.

”

LA DATORIE ȘI PE TIMP DE PANDEMIE

- Contingentul KFOR-12, care a executat misiuni de menținere a păcii în regiunea Kosovo timp de șapte luni, a fost întâmpinat în cadrul unei ceremonii de revenire, desfășurate pe platoul Ministerului Apărării.

Militarii moldoveni au îndeplinit cu succes toate misiunile și sarcinile încredințate în misiunea internațională. Alături de colegi din alte state, efectivul din cadrul contingentului KFOR -12 din Kosovo a executat misiuni de escortă, recunoaștere, patrulare, pază și securizare a obiectivelor militare și a monumentelor istorice incluse în patrimoniul UNESCO, cât și de depistare și eliminare a obiectelor explozibile.

Participarea Armatei Naționale a Republicii Moldova în misiuni internaționale de menținere a păcii, demonstrează angajamentul țării noastre în promovarea păcii pe glob, alături de alte state participante.

Prezenți la eveniment, ministrul Apărării, Alexandru Pinzari și șeful Marelui Stat Major, general de brigadă Igor Gorgan, au ținut discursuri pentru militarii întorși acasă,

unde au adus sincere mulțumiri și cuvinte care exprimă mândria față de ostașii țării noastre.

„Am monitorizat cu atenție prestația dumneavoastră în regiunea Kosovo. Sunt informat despre faptul cum v-ați îndeplinit misiunea, departe de cei dragi, familie, cunoscuți și plaiul natal. Cu atât mai mult, ați luptat și cu inamicul umanității, prezent în formă de virusul pandemic Covid-19. Vreau și cer totodată de la dumneavoastră ca acele cunoștințe și experiență de care ați avut parte în decurs de 7 luni de executare a misiunii, să le integrați aici, în Republica Moldova. Sunt mândru de voi și vă mulțumesc pentru serviciu”, a reiterat ministrul Pinzari.

Comandantul contingentului KFOR-12, locotenent - colonelul Ion Cozaru, din partea întregului efectiv aflat în subordine, a raportat „Misiune îndeplinită!”

„Am monitorizat cu atenție prestația dumneavoastră în regiunea Kosovo. Sunt informat despre faptul cum v-ați îndeplinit misiunea, departe de cei dragi, familie, cunoscuți și plaiul natal. Cu atât mai mult, ați luptat și cu inamicul umanității, prezent în formă de virusul pandemic Covid-19. Vreau și cer totodată de la dumneavoastră ca acele cunoștințe și experiență de care ați avut parte în decurs de 7 luni de executare a misiunii, să le integrați aici, în Republica Moldova. Sunt mândru de voi și vă mulțumesc pentru serviciu”.

„Succesele obținute de-a lungul misiunii confirmă faptul că militarii din cadrul contingentului Armatei Naționale știu să acționeze ca un tot întreg, chiar și peste hotarele țării. Interoperabilitatea cu armatele altor state participante, a permis executarea misiunii chiar și pe timp de pandemie. Da, a fost o adevărată provocare pentru noi, însă datorită măsurilor întreprinse privind răspândirea virusului, cât și a disciplinei fiecăruia dintre noi, am reușit să trecem și peste această provocare”, a relatat locotenent-colonelul Cozaru.

Răbdarea și gândurile bune din partea celor de acasă au fost unele dintre cele mai mari susțineri obținute de la distanță. De asemenea, aflarea în misiune alături de camarazi adevărați a alinat cumva despărțirea de graiul moldovenesc,

ne relatează Alexandru Trifauțan, sergent clasa III. „Celor dragi le mulțumim pentru înțelegere și susținere. Noi, militarii, am ales un drum deloc ușor, fiecare zi ne riscăm viața, chiar și pe timp de pace, iar o vorbă bună poate schimba o lume întreagă. Mulțumim pentru că avem pentru cine servi patria! Executarea misiunilor de cercetare și deminare au fost îndeplinite cu succes, dat fiind faptul că toți cei care au fost aleși pentru această misiune, sunt niște militari profesioniști și bravi bărbați ai neamului nostru”, a adăugat militarul.

În semn de apreciere a rezultatelor excelente pe perioada mandatului în regiunea Kosovo, un grup de militari au primit diplome de onoare ale președintelui Republicii Moldova și distincții ale Armatei Naționale.

Cel de-al 12-lea contingent al Armatei Naționale s-a aflat în regiunea Kosovo în perioada decembrie 2019 - iulie 2020. Acesta a fost înlocuit de un alt contingent, în număr de 41 de militari moldoveni, în cadrul unei ceremonii de transfer de autoritate, desfășurată săptămâna trecută în baza militară italiană Camp Vilaggio, din localitatea Peć.

Locotenent Gheorghe GURĂU

Azi nu e despre pește. Azi e despre pescuit - una din activitățile răspândite în țara noastră și care creează cu ușurință o dependență de lungă durată. O dependență de învidiat când te gândești la impactul benefic pe care-l are asupra echilibrului emoțional. Or, militarii, muncind zilnic în condiții extreme, au nevoie de clipe de revigorare ca peștele de apă.

Pescuitul - vaccinul antistres

Căpitan Andrei Ceban, comandantul Bazei transport aerian (pilot) a găsit izvorul calmului olimpic în pescuit. Pasiunea nescată a început în copilărie și, deși s-au scurs ani de atunci, prima zi rămâne una de neuitat. Bătrânul Nistru a simțit, probabil, că acel băiețel de 6 ani urmează să fie un pescar prietenos cu natura și i-a arătat tot ce are mai bun:

- Și acum țin minte cărarea, ce ducea de la bunele până pe malul Nistrului. Erau primele ore ale dimineții, o liniște de nedescris, soarele abia începea să încălzească lanurile și apa Nistrului. A fost ziua în care am făcut cunoștință cu peștele, momeala și ustensilele bunelului, deja foarte învechite, dar care aduceau capturi destul de frumoase. Poveștile, povețele și comportamentul bunelului față de natură au pătruns adânc inima și mintea mea și am decis să fiu pescar, nu doar pentru pește, ci și pentru a fi în armonie cu natura.

- Pescuitul pentru dvs reprezintă un sport sau un hobby și ce beneficii vă aduce el?

- La sigur este un hobby. E aproape imposibil ca o activitate de sport să-ți aducă atâta plăcere fizică și emoțională. Având o funcție, ce impune depășirea multor bariere la nivel psihologic, lucru cu un risc foarte ridicat, pescuitul este cel mai benefic medicament pentru relaxare și recapitularea tuturor celor întâmplare, într-un mediu excepțional de plăcut. Adierea de vânt pe care o simți la orele dimineții, roua de pe lanurile cu grâu din preajmă și copacii care stau neclintiți în lipsă de vânt creează o operă de artă și te face mult mai fericit.

- Să înțeleg că pescuiți mai mult pentru proces și mai puțin pentru pești?

- Da, procesul în sine este cel mai important, fiindcă în acel moment devii o mică parte a naturii, te bucuri de atmosfera divină, de frumusețea naturii și, evident, de liniștea sufletească pe care o trăiești în mijlocul ei.

- Pasiunea dvs e susținută de familie? Poate mergeți împreună la pescuit?

- În mare parte sunt susținut de familie, încerc să-mi folosesc doar timpul liber, în special, când sunt departe de casă, în misiuni de zbor. Astfel, combin utilul cu plăcutul. Pescuiesc doar în

Moldova, în misiunile internaționale nu există nici baza materială și nici cunoștințele necesare despre locul unde se ascunde un trofeu frumos. De asemenea, profit de fiecare moment în care pot să merg cu familia pe malul unui lac. Ne face bine la toți.

- În care locuri pescuitul e mai interesant: în lacurile sau în râurile Moldovei și ce face diferența dintre ele?

- Cea mai mare diversitate de specii de pește se regăsește în râurile Prut și Nistru. Două râuri destul de mari, cu curenți puternici care fac pescuitul un adevărat concurs de rezistență. Datorită curenților puternici de apă, este foarte complicat de văzut când peștele trage momeala sau de făcut diferența dintre un pește și o creangă de copac, ce plutește de undeva departe la suprafața apei și îți trage uneltele.

Mereu caut să descopăr cât mai multe locuri noi pentru pescuit. Fiecare loc are cheița succesului diferită față de locul precedent și asta mă ține mereu în priză.

- Sunteți pescar cu acte în regulă? Plățiți o taxă pentru primirea permisului de pescuit?

- Cu siguranță sunt un pescar cu actele în regulă, cu un permis pentru un an de zile pentru râurile și lacurile de stat, astfel contribuim la dezvoltarea și protejarea sistemului ecologic de stat. Din punctul meu de vedere, taxa e una simbolică, 300 lei pentru un an de zile.

- Este o plăcere scumpă, sau accesibilă pentru un militar? Cât de mult ajută sculele scumpe la succesul unui pescuit?

- Pentru că e o pasiune care mă ajută să fiu o persoană calmă și calculată, nu pot să consider acest hobby ca ceva super scump. Da, uneltele scumpe te ajută să simți mai profund toate momentele de luptă cu o captură mare sau foarte mare și te face să ridici nivelul de adrenalină la maxim.

- Undița, plasa și ce alte mijloace folosiți pentru a prinde pește, și care din ele vă aduc mai mult noroc?

- Am fost și voi rămâne un pescar clasic, doar cu undița. Plasele sunt folosite doar de braconieri, care aduc numai prejudicii lacurilor și râurilor din Moldova. Eu sunt împotriva tuturor celor care vor să distrugă fauna și ecosistemul în care locuim.

- Ce tehnici de pescuit ați probat și care este mai apropiată dumneavoastră?

- Ca orice pescar, am început de la legendara „pană”, smulșă de la găștele din curtea părinților, colorată în roșu pentru a simți momentul în care peștele încearcă să-mi fure momeala de pe cârlig. Pe parcursul anilor, am încercat o mulțime de metode atât clasice, cât și din domeniul profesionist al pescarilor sportivi, toate având rezultate remarcabile. Din cauza că pe an ce trece rămâne tot mai puțin pești în lacuri și râuri, pescuitul a devenit un „challenge” și pentru a trăi pe deplin farmecul acestui hobby, pentru a atrage și în final a prinde o specie frumoasă de pește sunt necesare metodele mai profesioniste.

- Cât de importantă este momeala comparativ cu celelalte: vreme, scule, tehnică etc?

- Momeala este cea mai importantă componentă a pescuitului. Alegerea corectă a momelei poate atrage privirea unui pește mare, care trece prin apropierea locului de pescuit.

- Mai sunt râmele la modă sau sunt înlocuite cu nada artificială?

- Râmele au fost și vor rămâne baza fiecărui pescar amator, înrăit sau profesionist. Este momeala universală care atrage orice specie de pește. Hrana artificială te ajută să te concentrezi pe un anumit tip de pește și ajută să excluzi peștii mici, care nu sunt văzuți cu ochi buni de pescari.

- De ce peștele vine greu?

- Sunt sute și sute de motive, inventate de pescari: vremea capricioasă, ce ne joacă festa cel mai des, lipsa momelei potrivite, lipsa hranei și, evident, lipsa norocului uneori.

- Care a fost cel mai mare trofeu ca pescar și, de fapt, care e recordul național?

- Cum militarii visează la un grad militar mai mare, așa pescarii tind să prindă un trofeu, subiect de mândrie povestit prietenilor sau colegilor de breaslă. Cel mai mare trofeu care mi-a bucurat privirea și mi-a făcut ziua fermecătoare a fost un crap de 5-6 kg, prins în râul Răut. Această specie de pește poate să ajungă și la 30 de kg. La nivel național, au fost prinse capturi de 15-20 kg.

- Ce situații amuzante vi s-au întâmplat la pescuit?

- Mereu este amuzant să privești pe cineva care încearcă să lupte cu un trofeu foarte mare pentru prima dată: să vezi cum îi strălucesc ochii de fericire și în același timp mișcările haotice pe care le face. În mare parte, astfel de momente se termină cu o baie spontană în apa lacului sau a râului.

- Ce tradiții neformale aveți în grupul dumneavoastră de pescari?

- Ciorba de pește este la ordinea zilei. Rețeta e una simplă, cu cât mai puține ingrediente, cu atât mai bine. Nimic nu trebuie să încurce să savurezi adevăratul gust al peștelui.

- Ce recomandări din propria experiență aveți pentru pescuitorii începători?

- Fiecare persoană trebuie să aibă un hobby și e firesc să fie diferit. Pescuitul te învață să iubești tot ce e mai simplu și tot ce e în jurul tău. Mereu trebuie să lași locul curat unde ai pescuit, nu lua mai mult pește decât e necesar și niciodată nu folosi metode ilegale, ce pot provoca daune mediului și apelor care ne hrănesc.

- De ce credeți că oamenii pescuiesc în perioada interzisă? Ce îi atrage să încalce legea?

- Atracția e atât de puternică, încât nu mulți pot rezista tentației de a arunca undița în perioada interzisă. Cea mai corectă ieșire din situație este pescuitul în lacurile private, unde condițiile sunt dictate de proprietar. Dezavantajul este că prețurile pentru o zi în astfel de locuri sunt foarte înțepătoare și nu mulți își pot permite acest lucru.

- Cum sunt zilele în afara sezonului de pescuit?

- Pustii, gri și foarte triste. E moment potrivit să cheltui o mulțime de bani pentru a achiziționa ceva nou pentru sezonul următor.

Adițional, am aflat că ofițerul este un pescar de vreme cădă, iar iarna nu-și regăsește starea de spirit. În schimb, prognozele meteo gen ploaie, vânt nu constituie un impediment în dorința de a pescui. Pasiunea învinge toate capriciile vremii, susține dânsul. La fel, am înțeles că e un pescar deloc singuratic și un cunoscător al speciilor de pești, incluse în cartea roșie și pe cale de dispariție. Nu a fost vreodată amendat, nu participă în competiții de pescuit și nu se jenează să ia sfaturi de la doamnele/domnișoarele pescare(i) sau de la consultantele din magazinele de specialitate.

Discuția cu căpitanul Andrei Ceban mi-a adus aminte de un citat al lui William Shakespeare: Peștii se prind cu undița, iar oamenii cu vorba. Da, vorbele dânsului exprimate cu deschidere, fără a le scoate cu cârligul, ne-au contaminat de atmosfera dumnezeiască oferită de natură și ne-au demonstrat încă o dată cât de fericit și eficient e omul cu pasiune.

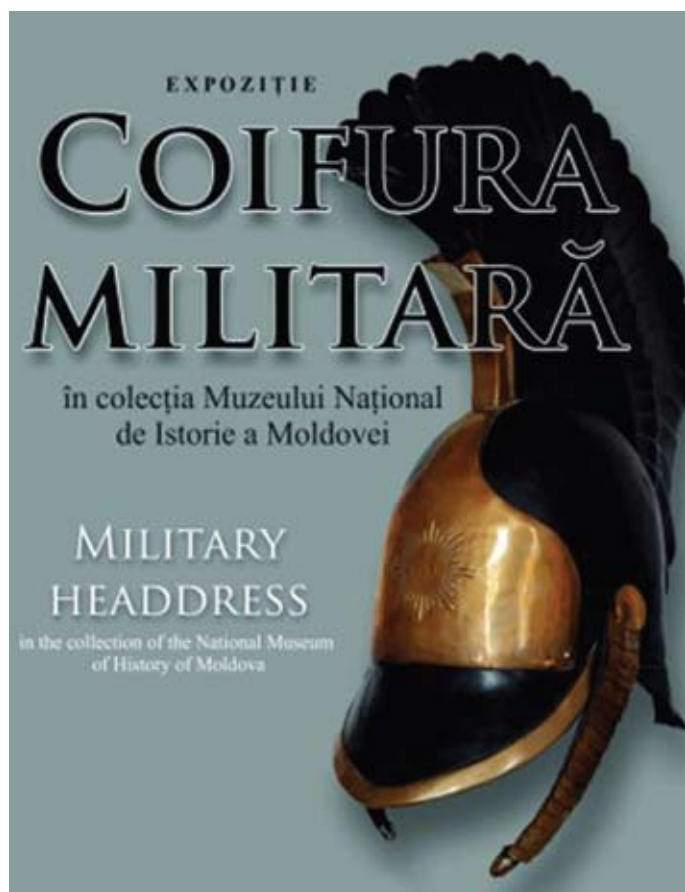
Liuba VICOL

SAU Poveștile coifurei militare ISTORII SUB CĂCIULĂ

■ Militarul fără accesoriu pentru cap e ca... fără cap. Acest element indispensabil al vestimentației militare (dacă lipsește pe cap, se pedepsește disciplinar) este o carte de vizită a militarului, a armatei, dar și o protecție față de diverși factori perturbatori. Semnificația lui rămâne neschimbată chiar de la apariție, dar modificări și diferențe de aspect putem observa de la o perioadă istorică la alta, de la un stat la altul etc. Atenție! Avem acum o șansă de a le cunoaște pe îndelete. Grație Muzeului Național de Istorie a Moldovei, peste 300 de acoperăminte militare pentru cap, au venit din trecut și așteaptă cu mândrie să ne „vorbească” poveștile stăpânilor lor. Ghidul nostru este Aurelia Cornețchi, muzeograf și curatorul expoziției „Coifura militară în colecția Muzeului Național de Istorie a Moldovei”.

Prima dorință la o astfel de expoziție este să aflăm care e cea mai veche piesă: „Sunt două coifuri de bronz, de tip antic și frigian, din sec. IV a. Chr., care provin din Tezaurul de la Olănești. Coifurile au calota elipsoidală, cu muchia ascuțită, cu apărătoare de frunte și ceafă. Acestea au aparținut armatei lui Zopyrion, unul dintre conducătorii oștii lui Alexandru Macedon, probabil numit de către ultimul guvernator fie al Traciei, fie al Pontului. Coifurile poartă urmele unor lovituri de arme albe și de reparații efectuate încă în epoca antică. Unul din coifurile de tip frigian are în frunte o aplică cu chipul zeului Pan, având din ambele părți reprezentată imaginea unei pantere în mișcare”, ne informează doamna Cornețchi.

O altă curiozitate individuală e dacă printre posesorii acoperămintelor pentru cap, prezentate la expoziție, sunt și personalități militare. Nu sunt multe, dar menționăm pe generalul-maior de aviație I. Spătărel, participant la Primul Război Mondial; mareșalul URSS, S. Timoșenko; cosmonautul G. Beregovo; B. Gamurari, ministrul al Apărării Naționale a Republicii Moldova ș.a.

În căutare de deosebit, deși însăși expoziția e o valoare de neprețuit, ne focusăm atenția asupra aspectului estetic al coifurei. Nu e un secret că uniforma militară, implicit accesoriile pentru cap, au fost mereu și motiv de competiție nedeclarată, datorită căreia designerii vestimentari „au luptat” continuu cu culorile, formele, le-au ajustat la necesitățile și valorile țării. De la doamna muzeograf aflăm că apogeul la compartimentul varie-

tatea culorilor și a formelor s-a înregistrat între Revoluția Franceză și începutul Primului Război Mondial: „Fie înaltă și conică, croită din fetru, piele și carton – după modelul jobenului, care era la mare modă în epocă printre civili, fie având forma unei căști împodobite cu o țepușă de câțiva centimetri sau cu o creastă transversală din păr de cal ori pene, coifura era și cea mai costisitoare parte a uniformei. Ofițerii purtau adevărate comori pe cap, dacă ținem cont de faptul că și le înfrumusețau cu broderii din fire de aur”.

Tendința de a impresiona prin forme, materialul din care erau confecționate (piele groasă de bovină sau material textil – pâslă, fetru, postav), culorile vii (roșu, albastru-deschis, galben) și elementele decorative (pompon, panaș, păr de cal, țepuse etc.) s-a menținut și în secolele XVIII-XIX. La acest compartiment, numărăm mai multe piese, ce se evidențiază în cadrul expoziției, printre care sunt:

✓ șapca de grenadier, aflată în dotarea armatei regatului Prusiei între anii 1740-1785, de formă conică, din postav roșu, având frontal o placă metalică cu stema Prusiei;

✓ casca de general de infanterie, Imperiul Rus, 1855, confecționată din piele groasă de bovină și împodobită cu un tui din pene;

✓ casca Adrian, care este prima cască din tablă de oțel, cu grosimea de 0,7 mm, proiectată de generalul de intență August Louis Adrian pentru armata franceză în timpul Primului Război Mondial. A fost introdusă în 1915, servind ca cască de bază a multor armate europene.

Curiozitate stârnesc și unele denumiri ale coifurii militare cum ar fi: *chivere*, *ceacăie*, *capele*. Primele două se deosebesc prin înălțime - între 18 și 22 cm, au fundul plat - între 23 și 27 cm și pentru o imagine completă să ne gândim la coifură de husar maghiar din sec. XVIII. Apropos, unele trupe militare din Europa (Belgia, Danemarca, Franța, Italia, Portugalia, Spania) au ca parte a ținutei de gală acest model de coifură și în prezent.

Ceacaul a fost un element din uniforma militară a Țărilor Române. Primele uniforme au fost elaborate după model rusesc, cu îndrumarea directă a generalului Pavel Kiseleff. „Ceacou” înseamnă ornat în față și pe parcursul istoriei a avut mai multe decoruri până când Alexandru Ioan Cuza „reinventează” uniforme după model francez, ceacaul fiind înlocuit cu capela de tip francez.

Apropos, capela este o șapcă cu cozoroc lung și lat, confecționată din postav. A apărut spre sfârșitul secolului XIX și a fost componentă a uniformei multor armate europene: „Au existat vremuri când uniformă militară, inclusiv coifura trebuia în primul rând să arate curajul purtătorilor ei, să îi scoată în evidență pe câmpul de luptă. Era considerat o lașitate să te ascunzi de dușman, să te camuflezi. Însă, condițiile Primului Război Mondial și, cu atât mai mult, ale celui de-al Doilea Război Mon-

di-
al au redus diversitatea uniformelor militare, inclusiv a coifurii. Camuflajul și protecția erau elemente mult prea importante pentru a fi ignorate în favoarea frumuseții. Se renunță la culorile vii – alb, roșu, albastru deschis – pentru a se recurge la culori închise, în general verde sau gri-cenușiu, dar și acestea cu nuanțe închise. Casca de oțel se acoperă cu o pânză în culorile camuflajului, chiar dacă acest lucru îi reduce frumusețea”, a completat curatorul expoziției.

Cele mai vechi, dar și cele mai noi elemente ale expoziției sunt din țara noastră. Astfel, găsim o șapcă, un chipiu și o căciulă, model 1992, ce aparțin Armatei Naționale a Republicii Moldova.

Colecția muzeală de coifură a fost adunată din donații și descoperiri fortuite. Contribuitori importanți sunt: Muzeul Artileriei din Sankt Petersburg (astăzi Muzeul de Istorie Militară din Federația Rusă), participanți ai celui de-al Doilea Război Mondial, arheologul Ion Hâncu și Ministerul Apărării al Republicii Moldova.

Prima dată expoziția a fost prezentată publicului în 2010. Actuala colecție este una mai vastă, cu un nou concept și cuprinde peste 50 de piese noi: „Ea se încadrează perfect la parterul muzeului, completând și dezvoltând expoziția existentă de arme și echipament militar și îi oferă vizitatorului o imagine amplă asupra întregului fond al patrimoniului mobil ce ține de latura militară”, a conchis Aurelia Cornețchi, muzeograf și curatorul expoziției.

Așadar, dacă vrem să ne facem o impresie despre cronică coifurii militare în Imperiul Rus, Imperiul Otoman, Prusia, Austro-Ungaria, Franța, Italia, România, Germania, URSS, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria și Republica Moldova suntem liberi să pășim pragul Muzeului Național de Istorie până la 11 august 2020. Cu un pic de imaginație și cu atmosfera de acolo, în mod sigur putem să ne simțim un conducător de oști de succes, mai ales că posedăm acum și destule informații despre caracterul, tradițiile diverselor epoci.

Liuba VICOL

RĂZBOAIELE RUSO-OTOMANE ÎN PRINCIPATULUI MOLDOVEI SEC. XVIII

- La începutul sec. XVIII, se formează Imperiul Rus, care avea ca obiectiv prioritar în politica sa externă distrugerea Imperiului Otoman, eliberarea Constantinopolului, centrul lumii creștin-ortodoxe și controlul asupra strâmtorilor Bosfor și Dardanele. La acea perioadă, Imperiul Otoman era stat cu teritorii uriașe în Europa și Asia, dar cu o economie decăzută, ce rămânea în urmă cu dezvoltarea tehnologică și militară față de statele din Europa. De aceea, toți împărații ruși erau convinși că vor fi în stare să distrugă Imperiul Otoman.

Prima mare confruntare dintre Imperiul Rus și Imperiul Otoman pe teritoriul Moldovei a avut loc în anul 1711. Ca motiv pentru începerea războiului a servit cucerirea de către armata rusă a cetății Azov. În perioada dată, au loc tratative secrete la Luțk dintre domnitorul Moldovei, Dmitrie Cantemir și primul împărat al Imperiului Rus Petru I, care s-a sfârșit cu încheierea unui tratat de alianță dintre Imperiul Rus și Principatul Moldovei.

În vara anului 1711, trupele ruse au intervenit în Principatul Moldovei. În istoria militară rusă, campania dată are denumirea de Campania de la Prut. Forțele militare ruse erau conduse de către împăratul Petru I. Armata rusă număra 38 000 de militari, iar unul din principale obiective ale campaniei date a fost capturarea regelui Suediei Carol XII, care după bătălia de la Poltava s-a refugiat în Moldova. Armata otomană ce a invadat Moldova număra mai mult de 10 0000 de ostași otomani și 70 000 tătari din Crimeea. Prima mare bătălie dintre trupele ruse și otomane pe teritoriul Moldovei a avut loc în localitatea Stănilești. În această bătălie, armata rusă a fost încercuită de către otomani și tătari. În asemenea condiții, Petru I a fost nevoit să înceapă tratative de pace cu turcii. Negocierile erau duse de către Ecaterina I, soția lui Petru I. În urma acestor tratative, lui Petru I și trupelor ruse li s-a permis să se retragă peste Nistru. Domnitorul Moldovei, Dmitrie Cantemir s-a refugiat în Rusia cu întreaga familie. În memoria acestor evenimente, Petru I a ordonat să fie emis ordinul Sfânta Ecaterină, cu care se decorau până în anul 1917, femeile ce aveau merite deosebite față de Patrie.

Următorul război ruso-turc, unde au avut loc acțiuni militare pe teritoriul Principatului Moldovei, s-a început la 6 octombrie 1768. Motiv pentru izbucnirea războiului a servit înaintarea Imperiului Rus în teritoriile din dreapta Niprului, ce aparțineau Poloniei. Ocuparea lor de către Imperiul Rus prezenta un pericol pentru Imperiul Otoman. Principalele acțiuni militare au avut loc în vara anului 1770. Forțele militare otomane din Moldova erau conduse de Halil Pașa. Trupele ruse îl aveau ca comandant pe generalul Rumeanțev. La 7 iulie 1770, la râul Larga, are loc bătălia dintre armata rusă și armata hanului din Crimeea Kaplan Ghirei, care era mai numerică, dar unitățile principale prezentau o cavalerie cu o pregătire de luptă joasă. Trupele ruse au respins atacurile cavaleriei

ei tătare, după care au trecut la contraatac și au distrus unitățile de cavalerie ale tătarilor. Comandamentul rus a remarcat faptul că armata otomană, în pofida numărului mare de ostași, nu are o pregătire de luptă bună, nu dispune de ofițeri profesioniști, armamentul este învechit, de aceea, generalul Rumeanțev ia hotărârea să distrugă armata otomană ce era mai numerică, la Cahul. În dimineața de 1 august, trupele ruse au atacat unitățile otomane care au fost luate prin surprindere și nu au fost în stare să contraatace și s-au retras în dezordine de pe câmpul de luptă. După victoria dată, rușii au transferat acțiunile militare în Bulgaria. Imperiul Austriac, care nu dorea o ofensivă masivă a rușilor în Balcani, cere Rusei să înceapă tratative de pace cu Imperiul Otoman. La 21 iunie 1774, Imperiul Rus și Poarta Otomană semnează Pacea de la Kuciuk-Kainardji (sat în Bulgaria). În urma acestui tratat, rușii sunt nevoiți să se retragă din Muntenia și Moldova. În perioada dată, are loc răpirea Bucovinei de la Moldova de către Imperiul Austriac. Austriecii au cerut acest

teritoriul de la turci ca recompensă pentru oprirea ofensivei ruse în Balcani. Cetatea de scaun a lui Ștefan cel Mare, Suceava, mănăstirea Putna, locul de odihnă a lui Ștefan au fost ocupate de către Austria până la marea unire din anul 1920. Pacea dată însă nu a pus sfârșit tendințelor expansioniste ale Imperiului Rus în Balcani, ci dimpotrivă, era primită de către diplomația rusă ca pe un răgaz, pentru a începe un nou război.

După reîmpărțirea Poloniei, împărăteasa rusă Ecaterina a II-a dorea să reînceapă extinderea Imperiului Rus în Balcani. Diplomații rușii duceau tratative cu Imperiul Austriac în privința

unei alianțe împotriva otomanilor. În anul 1783, Imperiul Rus a anexat peninsula Crimeea, ceea ce a dus la începutul unui război diplomatic dintre Rusia și Turcia.

Ecaterina a II-a dorind să provoace Imperiul Otoman la o confruntare deschisă, a efectuat în anul 1787 o călătorie imperială prin Crimeea, însoțită de reprezentanții curților străine, inclusiv de aliatul său, împăratul Austriei.

Călătoria dată și diversele ultimatumuri pe care și le înaintau părțile, a dus la începutul unui nou război. La 13 august 1787, Turcia declară război Imperiului Rus, acest lucru reprezentând o mare greșeală diplomatică, pentru deoarece nici economic, nici militar, statul turc nu era pregătit de acest război, pe când diplomații ruși îl doreau. Acțiunile militare pe teritoriul Principatului Moldovei încep în anul 1788. Mareșalul Piotr Rumianțev-Zadunaiski a distrus trupele otomane în Moldova și a ocupat Iașul și Hotinul. Aceste victorii le-a permis rușilor și austriecilor să aibă o legătură stabilă dintre trupe.

Bătăliile hotărâtoare în acest război au avut loc în anul 1789. În perioada dată, mareșalul Rumianțev este rechemat, iar noul Comandant al Armatei de Sud a Imperiului Rus din Principatul Moldovei este numit Grigorie Potiomkin. A fost efectuată o nouă redisolocare a trupelor ruse, corpul I de armată al prințului Repnin a fost dislocată pe malul stâng al Prutului, la Cozmești și pe cel drept la Mohila. Corpul II condus de către generalul Mihail Krecentnikov avea ca sarcină apărarea Chișinăului. Corpul III condus de generalul Aleksandr Suvorov a fost concentrat la Bârlad, unde se afla o grupare de trupe otomane, în număr de 20 mii de ostași.

În iunie, trupele austriece trec prin Muntenia, obiectivul principal fiind unirea cu Armata de Sud a Imperiului Rus. În bătălia de la Focșani, generalul Suvorov a distrus trupele otomane. Comandamentul otoman formează o nouă armată, ce număra 100000 de ostași, condusă de Hasan Pașa și avea obiectiv principal distrugerea trupelor austriece după care urma să fie înfrântă armata rusă din Moldova. Divizia ce era condusă de către generalul Suvorov efectuează un marș spre râul Râmnic, unde se unește cu trupele austriece. Folosindu-se de faptul că armata lui Hasan Pașa nu era dislocată într-o singură localitate, ci în câteva, ce permitea distrugerea fiecărei grupări aparte, Suvorov hotărăște împreună cu comandamentul austriac să înceapă ofensiva. Capacitățile de manevrare ale armatei otomane fiind foarte joase, comandanții turci nu au întreprins operațiuni rapide ca să nu permită distrugerea trupelor otomane. Ca rezultat principal, armata otomană la Dunăre a fost învinsă.

După înfrângerea dată, otomanii nu mai dispuneau de resurse de a conduce acțiuni de ofensivă în Moldova și Muntenia, de aceea trec la apărare. Imperiul Otoman dispunea la Dunăre de un sistem întreg de cetăți bine întărite, principala fiind Izmail.

În anul 1790, comandamentul rus ia hotărârea să cucerească cetatea Izmail prin asalt, deoarece încercarea cuceririi cetății Tighina prin asediu s-a soldat cu eșec. Armata rusă a încercat să cucerească Izmailul de două ori, dar nu au reușit.

Comandantul trupelor ruse ce asediau Izmailul a fost numit Suvorov. Trupele ruse se pregăteau minuțios de asaltul dat. Comandamentul turc s-a bazat numai pe faptul că cetatea Izmail este bine întărită și nu au întreprins nici o operațiune ce să aibă ca scop zădărnicierea asaltului dat. La 22 decembrie, începe asaltul cetății Izmail. După o luptă crâncenă, cu pierderi mari din ambele părți, cetatea Izmail a fost cucerită.

Căderea cetății a schimbat radical derularea războiului. Cetatea Albă și Tighina au capitulat, iar diplomații turci au început să ducă tratative de pace.

La 9 ianuarie 1792, la Iași, a fost semnat tratatul de pace dintre Imperiul Rus și Imperiul Otoman. Acest tratat a fost semnat de către Iusuf Pașa și prințul Bezborodko. Conform tratatului dat, Crimeea este recunoscută de statul turc ca o parte a Imperiului Rus, iar hotarele Rusiei se extind până la Nistru. În perioada dată, la Nistrul este construită o nouă cetate care mai târziu se va numi Tiraspol.

Sergiu MUNTEANU
cercetător științific superior,
Centrul de Istorie și Cultură Militară

CIOCOLATA - ALIMENTUL LUPTĂTORILOR

Vă place ciocolata, alimentul care pe 11 iulie își marchează ziua la nivel mondial? Și militarii o adoră. Mai mult, în unele armate, ciocolata este inclusă în rația alimentară zilnică, pentru că le dă energia necesară pentru rezistența fizică și psihică. Soldații moldoveni se alintă cu ciocolată numai de sărbători, când meniul este unul special. În restul zilelor, mesele sunt concepute cu suficient aport caloric, dar în baza altor surse alimentare, a afirmat colonel Andrei Camerzan, șef-interimar, Direcția logistică a MSM.

De fapt, relația ciocolatei cu armata a început încă în secolul trecut. Bunăoară, în 1914, de Crăciun, Departamentul Militar al Noii Zeelande le-a oferit militarilor drept cadou o ciocolată frumos împachetată pentru a le ridica moralul. Exemple cu acele delicii pot fi găsite în Muzeul Forțelor Aeriene al țării.

Ciocolata militară neagră-neagră, propusă ca desert zilnic soldaților elvețieni zeci de ani, a ajuns la un moment dat să fie cu statut de cult. Într-o perioadă, au existat ciocolate ambalate cu hârtie roșie considerate „ciocolata ofițerului”,

pentru că avea cantitate diferită comparativ cu cele ambalate în plastic roșu.

Armata americană a introdus ciocolata în meniul ostașilor în 1937 și a continuat tradiția în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Acest desert de buzunar avea gustul „un pic mai bun decât un pireu de cartofi”, pentru a fi utilizat numai în cazuri de urgență și avea indicații pe ea - să fie mâncată încet, timp de jumătate de oră. Peste ani, militarii s-au bucurat de gustul real al ciocolatei cu aceeași condiție de a nu face abuz la consumul ei.

TORTUL PACIFICATOR

O felie de tort te bine dispune cu siguranță, iar pentru impactul împăciuitoare, Rusia a inventat Ziua Internațională a tortului. Din 2011 anual pe 20 iulie câteva țări, printre care și Moldova, susțin această inițiativă pacificatoare și creează diverse campanii dedicate acestui simbol al prieteniei, cum îl numesc inițiatorii.

În competiția pentru gustul și aspectul tortelor cu siguranță se poate înscrie și sergent cl. III Nadejda Tafune, specialist superior, secția resurse umane, Centrul mass-media militară. Pasiunea dânzei a început fiind departe de casă, în dorința de a menține gustul dulciurilor de acasă. Primul desert, dedicat Zilei Independenței Republicii Moldova, a impresionat prin mărime și a creat senzații gustative memorabile printre oaspeții internaționali, astfel încât gospodina încurajată s-a aventurat în pregătirea și altor torte: „Magazinele din SUA aveau o varietate largă de ustensile și, după ce m-am asigurat cu cele mai necesare, am renunțat complet la procurarea dulciurilor. Vreau să fiu sigură că copiii mei și cei apropiați servesc un desert natural, fără E-uri”.

Timp de 3 ani a încercat diverse rețete și a însușit o serie de trucuri. Principiul e simplu: imediat ce însușește bine o rețetă, trece la alta. Spiritul artistic o provoacă și la propriile invenții. Fiecare produs este în perfectă armonie cu tematica propusă. De exemplu, o tortă patriotică (ce nu putea lipsi într-o familie militară) are culorile, aromele, compoziția și cremele corespunzătoare, total diferite de cele destinate copiilor.

De fapt, abordarea pedantă față de creațiile alimentare nu e una întâmplătoare. Nadejda insistă să evolueze la nivel profesionist, să devină un brand, dacă vrea, respectiv se antrenează pe platoul de la bucătărie cu și fără ocazii:

„Iau lecții în domeniu online, mă informez din diverse surse și îmi doresc niște master-classuri reale, dar mai adun bani pentru ele. Vise sunt și le voi realiza treptat, îndulcindu-ne continuu”.

IULIE

CINE MĂSOARĂ PĂMÂNTUL?

„Cine sunt și ce fac oamenii văzuți periodic pe stradă „cu niște trepiede cu binoclu?” - m-a întrebat fiica mea într-o zi. - Sunt geodezi, care măsoară pământul în mai multe scopuri în cazul Armatei Naționale, datele geoinformaționale sunt necesare pentru crearea de hărți, antrenamente, misiuni și aplicații militare.

Toate proiectele din domeniu sunt realizate de specialiștii din Baza topografică militară. Cel mai de durată este Programul de Co-producție Geospațială Multinațională, în care sunt implicate 30 de țări. Baza de date unică pentru hărți la scara 1:50 000 și stocarea lor pe un depozit virtual poate fi folosită pentru diverse situații excepționale, ne-a informat locotenent-colonel Sergiu Chirilov, șeful unității. „Proiectul lansat în 2005 nu are un termen limită, e un proiect voluminos și migălos, respectiv, ne străduim cu forțele de muncă pe care le avem, să facem față cerințelor”.

Geodezii militari, în paralel, mai cercetează și determină puncte geodezice de semnificație locală. Nu putem, însă, să trecem cu vederea contribuția lor în descoperirea unuia dintre punctele Arcului Geodezic Struve, ce se găsește în s. Rudi, raionul Soroca, unicul monument din Moldova inclus de UNESCO în lista atracțiilor culturale și naturale mondiale.

Printre realizări de importanță națională putem evidenția o hartă mult mai completă, elaborată în 2013, în care sunt reprezentate localitățile, drumurile, pădurile, apele, căile de comunicații ale țării. Astfel, militarii pot să-și organizeze mult mai eficient activitatea, pot să-și planifice acțiunile fără să apeleze la hărți suplimentare.

Ziua geodezului se sărbătorește în ultima duminică a lunii iulie, începând cu 1996.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

